

Երևան, 12 Օգոստոս, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասահուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԵՍ ՕՐԷՆՔԷԴ ՀԱՃՈՑՔ Կ'ԱՌՆԵՄ

Քաղցր վարուեցար հեկոս, Տէր,

քու խոսփումիդ համաձայն:

Սորվեցուր ինծի՝ ուղիդ դափել ու ճանչնալ

պափուէրներդ, որոնց վագահեցայ:

Մինչեւ որ զիս փառապանքի չմափնեցիր՝ մոլորանքի մէջ էի.

սակայն իմա խօսքերդ կը գործադրեմ:

Քաղցր ես դուն, եւ բարերար.

սորվեցուր ինծի քու կանոններդ:

Անամօթ մարդիկ ինչպիսի սուփեր հնարեցին իմ մասիս,

բայց ես սրբանց հրահանգներդ կը գործադրեմ:

Անոնց միփքը փակ է, եւ չեն հասկնար.

բայց ես Օրէնքէդ հաճոյք կ'առնեմ:

Տառապանքի մափնուիլս լաւ եղաւ ինծի,

որպէսզի սորվիմ քու կանոններդ:

Ինծի համար շափ աւելի թանկազին է քու սահմանած Օրէնքդ,

քան աշխարհի ամբողջ արծաթն ու ոսկին:

ԾԱՐԱԿԱՆ

Ծով կենցաղոյս Հանսապաղ զիս ալէկոծէ:

Մըրլրկեալ ալլիք թրշնամին ինձյարուցանէ:

Նաւապետ բարի լեր անձին իմց ապաւէն:

ԱՊՈՔ

Տէր, լսէ մեր աղօթքները, երբ անձկութեան մէջ ենք. Դուն եղիր մեր պաշբապանը: Օգնութիւն որկէ մեզի քու սրբարանէդ, եւ զօրացուր մեզ: Լսէ մեր աղօթքները, ընդունիր մեր խնդրանքները: Մենք քու փուած փրկութեամբդ պիփի ցնծանք եւ ուրախանանք եւ յաղթանակի դրօշդ բարձր պիփի բռնենք: Դուն ես որ կը փրկես մեզ. Դուն ես որ պափասխան կու փաս մեր աղօթքներուն: Դուն ես որ քու զօրութեամբդ մեծամեծ յաղթանակներ կը պարզեւես: Դուն ես մեր յոյսն ու ապաւէնը. Դուն ես մեր փոխարէն պափերազմողը, եւ միայն քեզի կը վայելէ փառքն ու պափիւը. յափակեանս. ամէն:

ԾԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՅԹ

Խորը Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորման մեզ: (X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վփանզից մերոց:

Եւ եւս յաղաղութեան զՏէր աղախեցուր: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղազանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գլուխեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն՝ եւ ողորմեա:

ԾԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա:
Վմէնաստուկր Երբորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց քժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 66

ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Յնծութեան աղաղակներով զԱսպուած փառաբանեցեք, ով համայն աշխարհ.
ներբողեցեք անոր փառաւոր անունը, փառաւոր օրիներգութիւն ընծայեցեք անոր:
Ասպուծոյ ըստք.- «Աքանչեկի են գործերոդ. այնքան մեծ է գորութիւնդ,
որ թշնամիներդ ակամայ պիտի խոնարհին քու առջեւդ:
Ամբողջ աշխարհը կերկրպագէ քեզի, եւ ներբողէ քեզ, կը ներբողէ քու անունդ»:
Եկէք եւ փեսէք Ասպուծոյ գործերը, մարդոց համար կապրարած անոր սքանչելի գործերը:
Անիկա ծովը ցամաքի վերածեց, եւ իր ժողովուրդը քալելով անցաւ գեպէն.
հոն մենք ուրախացանք Ասպուծմով, որ իր գորութեամբ յակիրեան կը փիրէ:
Անոր աչքը միշտ կը հսկէ ազգերուն վրայ. ուսպի ապստամբները թող չհպարփանան:
Օրինարանեցեք մեր Ասպուածը, ով ժողովուրդներ,
թող ամէնքը լսեն ձեր բարձրադրադակ օրիներգութիւնը:
Անիկա մնազ ողջ պահեց, եւ թոյլ չըրուաւ որ սասանինք:
Այս, մեզ փորձեցիր, ով Ասպուած, փորձի ենթարկեցիր այնպէս՝
ինչպէս արծաթը հալոցէն կանցընեն զբեկու համար:
Թոյլ փուիր որ փորձութեան մէջ իյնանք, ծանր նեղութիւններ կրել փուիր մեզի:
Թոյլ փուիր որ թշնամիներ ծիերով մեր գլուխը կոխութեն, հուրէ եւ ջուրէ անցուցիր մեզ, բայց
ի վերջոյ մեզ դուրս բերիր նեղութիւններէն եւ հանգապացուցիր:
Ուղակէզներով պիտի մընեմ փաճարդ, եւ մաքուցանեմ ինչ որ քեզի ուխտեցի,
ինչ որ քեզի ընծայել խոսպացայ՝ երբ նեղութեան մէջ էի:
Պարարպ ողջակէզներ պիտի ընծայեմ քեզի,
խոյեր պիտի մաքուցանեմ զոհասեղանիդ վրայ,
մաքղաջ ցուկեր ու նոխազներ պիտի զոհեմ, եւ անոնց բոյրը բարձրացնեմ դէպի քեզ:
Եկէք լսեցեք, ով ասպուածավախ մարդիկ, ձեզի պարմեմ՝ թէ Ասպուած ինչ ըրաւ ինծի համար:
Օզնութեան աղաղակով իրեն դիմեցի, եւ անդադար փառաբանեցի:
Եթէ սրբիս մէջ անօրէնութիւն ունենայի, Տերը պիտի չսէր զիս:
Սակայն իրապէս Ասպուած լսեց զիս, իր ուշադրութեան արժանացուց բարձրադրադակ
աղօթքս:
Օրինեալ է Ասպուած, որ աղօթքս չմերժեց, եւ իր սէրը ինծի յայգնել չզլացաւ:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննշել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձա բազմամեղիս:

ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Այս Սաղմոսը կը սկսի կոչով, «Յնծութեան աղաղակով զԱսքուած փառաբանեցէք ով համայն աշխարհ»: Կոչ, որ սակայն, կը սպասոի այդ օրը, երբ իրապէս համայն աշխարհ պիտի երկրպագէ Ասքուծոյ, ինչպէս նաև Յիսուս Քրիստոսի: Պողոս Առաքեալ նոյն միքքը կարպայայիտէ Փիլիպպեցի-ներուն նամակին մէջ, ըսելով. «Յիսուսի անունին ծունկի պիտի զան բոլորը»: Այսօր, բակաւին այդ երեւոյթը չենք պեսներ: Ընդհակառակը, աւելի զԱսքուած անարգող, սրբութիւնները ուրնակոխող անձեր: Այդ մասին ալ Պողոս Առաքեալ կը գրէ իր աշակերտին՝ Տիմոթէոսի, ըսելով. «Վերջին օրերուն դժուար ժամանակներ պիտի զան» եւ շարքը կը շարունակէ այդ երեւոյթներուն Բ Տիմթ 3:1-5:

Ի՞նչ բանի համար պէտք է օրիներգութիւն ընծայեն: Ասքուծոյ կարպած սքանչելի գործերուն եւ զօրութեան համար: Ի՞նչ գործերու մասին է խօսքը: Սկսեալ սփեղծագործութենէն մինչեւ փրկագործութիւն: Տակաւին, այն նախախնամութեան որ Ասքուած կը ցուցաբերէ: Հու նաև կը յիշէ այն ազագագրումը որ Ասքուած կարպարեց երբ Խրայէի ժողովուրդը դուրս բերաւ Եգիպտոսէն ծովը ցամաքի վերածելով: Որ նախագիշան էր Քրիստոսով կարպարուելիք փրկութեան, մեղքի սփրկութենէն:

Այս Սաղմոսին մէջ նաև կը ներկայացնէ թէ ինչպէս Ասքուած թոյլ կու դայ որպէսզի Իր ժողովուրդը փորձութեան մէջով անցնի, այնպէս ինչպէս արծաթը հալոցէն, գրելու համար: Ահա թէ ինչպիսի օգբակարութիւն կրնան ունենալ փորձութիւնները, որոնց նպարակը, ոչ թէ ծուղակը ձգել է, այլ՝ զգել, մաքրել, բաշել, քանդակել եւ գեղեցիկի վերածել: Ահա խոսքումի մը կարպարումը նաև կը ներկայացնէ, երբ նեղութեան եւ դժուարութեան մէջով կանցնէր: Մենք ալ յաճախ երբ նեղութեան եւ դժուարութեան մէջով կանցնինք, եւ անել կացութեան դիմաց կը լլանք, կը սկսինք ուխտեր ընել. այս պիտի ընեն, այսպէս պիտի ընեն: Հու ես կըսէ. «Ողջակէզներով բաճարդ պիտի մքնեմ եւ պիտի ընծանեմ ինչ որ խոսքացայ»: Ողջակէզը ամբողջութեամբ ողջ-ողջ այրուելու համար եղած զոհն էր Ասքուծոյ ընծայուած, որ անցեալին Ասքուած դուռ էր Խրայէին որպէսզի անով դասպիարակուի եւ հասնի այն զիփակցութեան, որուն համար Պողոս Առաքեալ կըսէ. «Զեր անձերը ընծայեցէք Ասքուծոյ զոհասեղանին»: Ուրեմն, Ասքուծոյ ուզածը այդ զոհը չէ, Ասքուծոյ ուզածը մեր անձերը Իրեն ընծանելն է, Իսկ Իրեն ընծայել կը նշանակէ, Իրեն վերադառնալ, Իրեն հետք ըլլալ, Իր ներկայութեան մէջ ըլլալ, Իր սիրոյն մէջ ըլլալ:

Վերջին մասով, Սաղմոսերգուն անզամ մը ես կոչ կուղիէ եւ կը իրաւիրէ ասքուածավախ մարդի-կը որպէսզի անոնց պարմէ ու վկայութիւնը դայ, թէ Ասքուած ինչ բար իրեն: Երբ օգնութեան կանչեց, Ասքուած լսեց ու պարապսանեց, եւ առաւել ես Իր սէրը ցոյց դուռ: Որովհենու վերջին հաշուով երբ մենք ալ մեր իննդրանքներով, մեր նեղութիւններով, դժուարութիւններով Ասքուծոյ կը դիմենք եւ Անկէ օգնութիւն կը իննդրենք, եւ Ան կը լսէ ու կը պարապսանե, կը մոռնանք այն կարեւոր բաժինը, որ անով Իր սէրը ցոյց կու դայ իրաքանչիրիս նկարմամբ: Նախ մէկ բան որոշ է, ու պէտք չէ մոռնալ, որ սփեղծագործութիւնը իր ամբողջութեամբ, որուն պսակումը մարդը ինք, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Ասքուծոյ սիրոյ արբայայփութիւնը: Երբ Յովհաննէս Առաքեալ կը յայբարարէ ըսելով. «Ասքուած սէր է», ահա այդ սէրէն բիսած է այս ամէնը: Այլակս Ասքուած այս բոլորին կարիքը չունի: Մենք ալ հեփեւարար, երբ կը սպանանք մեր աղօթքներուն պարապսանք, չառնենք այնպէս մը, որ Ասքուած պարբաւոր է այդ բոլորը ընելու: Մենք պէտք իննդրենք, Ինք՝ կարպարէ: Արիկա եղաւ մեր պէրը, Ինք՝ ծառան: Չնայած Ասքուած Իր միածին Որդիին միջոցաւ յանձն առաւ այդ ծառայութիւնը: Քրիստոս առիթով մը պիտի ըսէ. «Մարդու Որդին եկաւ ոչ թէ ծառայութիւնը սպանալու, այլ՝ ծառայելու, եւ Իր կեանքը ի սպաս դնելու»: Մէկ այլ ուրիշ առիթով. «Գերազոյն սէրը այն սէրն է, որ մարդ իր կեանքը կու դայ իր նմանին համար»: Ուրեմն, Ասքուծոյ կարպարածները ուրիշ բան չեն եթէ ոչ միայն ու սիրոյ արբայայփութիւն:

Այսօր մենք, որքանով կը վկայենք այդ սիրոյ մասին, եւ մեր վկայութիւնը կու դանք ըսելով. «Այնպէս ինչպէս Ասքուած զիս սիրեց, քեզ ալ կը սիրէ»: Բան մը, որ այսօր ամբողջ աշխարհը այդ ախտէն կը դառապի, սիրոյ պակաս: Եկէք, իննդրենք, որ Ասքուած Իր այդ անսահման սէրէն կաթի մը կայթեցնէ մեր սրբերուն մէջ, որպէսզի գինք սիրենք եւ մեր նմանք: